

Slurvete - eller lurvete?

PÅ TVIGÅR

Tre meget alvorlige detaljer ved Odd Karsten Tveits program i går om forholdet mellom Norge, alias Haakon Lie, og Israel reiser tre minst like alvorlige spørsmål.

Kringkastingssjef Einar Førde bør ikke forsøke å lure seg unna den debatten som nå er uunngåelig. Det ville han nok ellers gjøre hvis han skulle være tro

mot sine innebygde tilbøyeligheter.

Problemet er ikke at det fremkommer kritiske synspunkter på Israels politikk overfor omverdenen, eller israelernes forsøk på å få sine venner til å hjelpe seg. Problemet ligger for det første i utelatelsene, for det annet i historieløsheten, og for det tredje i NRK-medarbeideres bruk av sin egen institusjon til markedsføring av egne bokprodukter. Debatten bør ikke utebli lenger.

Utelatelsene i går lå på et nivå som nærmer seg stalinistisk historieforvringning.

Under skildringen av Haakon Lies samarbeide med overvåkingssjef Asbjørn Bryhn om hjelp til smugling av jøder ut fra Øst-Europa våren 1953, ble det ikke sagt noe om hvordan situasjonen var for jødene der akkurat da. Det var like etter den groteske Slansky-prosessen i Praha, og midt under det enda mer antisemittiske lege-

komplottet i Sovjetunionen, i perioden januar-april 1953. Slik Tveit hadde anrettet det, var det lett å få det inntrykk at man her begikk klanderverdige ulovligheter. Det var så lett at utenriksminister Bjørn Tore Godal i forgårs gikk på limpinnen i programposten Absolutt. Det bør en utenriksminister ikke gjøre, slett ikke dagen før han redegjør om menneskerettigheter i Stortinget.

Tveit hadde også «funnet dokumenter» som viste

at utenriksledelsen senhøstes 1956, etter Suez-krisen, var blitt noe mer skeptisk til Israel. Noe til funn. Dette fremgår av Stortingstidendes referat av Halvard Langes redegjørelse.

Det er evneløst. Det er uetisk - jeg tenker på markedsføringen av Tveits egen bok. Og det er slurvete, hvis det ikke til og med er lurvete.

Einar Førde - er du der?

PER EGIL HEGGE